

Danielsson har redan sagt det

- krönika för Östgöta Correspondenten 2007 02 24

Vi väntar nu till april och sedan till hösten på fortsatta avslöjanden om regeringens missgrepp kring tsunamikatastrofen och förslag om framtidens nationella krisledning.

Är allt detta utredande verkligen nödvändigt? Till och med den så gåtfullt tyste Lars Danielsson har nu faktiskt sagt vad som räcker.

”Annandagen 2004 var ingen dag som etsade sig fast i mitt minne. Det var inte dramatiskt just när det hände. Det är det som är problemet”, sa han P1:s Godmorgon Världen! för ett par veckor sedan.

Uttalandet har märkligt nog inte föranlett några vidare kommentarer. Möjligen anses Lars Danielsson inte längre ha någon trovärdighet. Men om man tror honom, förklaras det mesta.

Vad Lars Danielsson säger är förvisso häpnadsväckande. Men det pekar på det verkligt viktiga: Oavsett hur och om statssekreteraren fick det omdiskuterade morgotelegrammet från försvarsdepartementet, var den information som gick ut antingen inte så pregnant till sitt innehåll eller så säkert förmedlad att Sveriges regeringschef förstod vad som hände. Hur statsministern och hans statssekreterare värderade sina intryck från SKY News måste vara betydelselöst i sammanhanget.

Den enda återstående frågan för den återsamlade tsunamikommissionen borde nu vara att komma med förslag hur informationsorganisationen ska rättas till.

Varför är inte rutinerna i regeringskansliet sådana att en statsminister varje morgon året runt får säkerhets- och krisinformationen på nattduksbordet, var hon eller han än befinner sig? Den amerikanske presidenten får en säkerhetspromemoria varje morgon. Och om vår statsministerroll nu håller på att bli mer presidentiell borde den väl vara det på det här området också.

Inrätta alltså en säkerhets- och informationsfunktion i Rosenbad som tidigt varje morgon sju dagar i veckan året runt förser statsministern med information som ger underlag för handling.

De flesta dagar på året blir detta förhoppningsvis ett ganska trist dokument. Men rutinerna måste vara sådana att en regeringschef aldrig ska kunna säga att han inte fått information, och informationen måste formuleras på ett sådant sätt att det inte ska kunna uppkomma tolkningstvister om vad budskapet är.

Tsunamikommissionen får gärna utnyttja tiden till mitten av april för att utforma ett konkret förslag för hur detta ska organiseras och hur den militära underrättelsetjänsten och utrikesförvaltningens rapportering ska inordnas i detta. Frågan om hur band försvunnit och eventuellt förvanskats i regeringskansliet är förvisso allvarlig men hör inte hemma i kommissionen. Den polisutredning som Säpo nu fått förlängd tid till att slutföra borde rimligen räcka för att klarlägga detta.

Med en daglig säkerhets- och krispromemoria på bordet, och en organisation som tar fram den i sin närhet, har sedan statsministern att leda den regering som allena styr riket.

Så länge vi har kvar länsstyrelser finns redan en regional krisorganisation för att verkställa regeringens beslut utge i landet. Det finns säkert viktiga praktiska organisationsfrågor kvar att lösa.

Men frågan är om det ska behövas ända till mitten av hösten för den jordnära och effektiva Christina Salomonsson att ordna detta.

Anders Mellbourn